

Onze Vogels

NUMMER 11 | NOVEMBER | 2023

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

INHOUD

In deze uitgave

De watteral	5		20	Bijzonder transport met groenstaartlori
De beginnende kromsnavelkweker - Het houden van kromsnavels - Deel 8	6		22	Hoe begin je met Europese (zang) vogels? (5) - Roodborsttapuit
Vogelvereniging EKVV te Venlo	10		24	Rijstvogel in avicultuur 3
Technische Dag Kleur	11		26	Kweek met de vinksnavelbuulbuul
In de keuken van... Christel van Ommen te Schijndel	12		28	Dit jaar zou alles anders worden toch?
Een reis door Madagaskar - deel 2	16		31	De lizard

En verder

4	Column voorzitter
32	Column keurmeester
32	Bondsmededelingen
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Paradijstangara
© C.v.Ommen

Benieuwd!!!

Als voorzitter van een prachtige organisatie ben ik uiteraard benieuwd of er nieuwe ideeën komen uit de commissies die gevormd zijn met betrekking tot het prijzensysteem, het vraagprogramma, maar ook naar hoe het straks gaat bij de Nederlandse Kampioenschappen.

Albert Zomer, voorzitter

In principe heb ik, maar ook mijn collega's van het hoofdbestuur, ons niet bemoeid met hetgeen door de NK commissie bedacht wordt. Rick is als 2e voorzitter van de NBvV toegevoegd aan de commissie en uiteraard zijn er wel wat kaders aan de commissie meegegeven. Dit om zodoende zaken financieel in de hand te kunnen houden, want uiteindelijk moet het hoofdbestuur daar verantwoording over afleggen. Zo blijven wij grofweg op de hoogte wat er speelt. Ruis zal er altijd zijn en blijven wat je ook doet. Zolang het bij beheersbare ruis blijft valt het mee. Wordt ruis echter stenen, dan zijn we verder van huis.

De bondsraad buigt zich over een nieuw prijzensysteem, althans komt met voorstellen hiertoe. Dat is geen makkelijke opgave, want er dient met vele factoren rekening gehouden te worden. Bij het vraagprogramma zien wij ontwikkelingen met betrekking tot het overleg, maar ook

de kracht van de motivatie waarom iets wel of niet opgenomen kan of moet worden. Met schreeuwen wordt niets bereikt, wel in een verstandig overleg en in ieders belang. Ik heb hier vertrouwen in. Bij de Nederlandse Kampioenschappen spelen weer andere factoren mee. Vanuit het begrip dat de locatie noopt tot actie om leden tegemoet te komen, ligt er een voorstel om gezamenlijk vervoer in te zetten. De uitvoering en organisatie, voorgelegd bij de bondsraad, ligt echter in de districten.

Uiteraard willen wij allemaal zo veel mogelijk vogels tijdens de Nederlandse Kampioenschappen. Dit gegeven kunnen wij dan weer gebruiken om het publiek en de autoriteiten ervan te overtuigen dat onze hobby niet dood is, maar springlevend. Dat het een fundamentele recht is voor ieder individu om in vrijheid een hobby uit te voeren binnen de (redelijke en uitvoerbare) regels van de wet. Als vogelliefhebbers moeten wij laten zien dat er een goede en eerlijke balans kan zijn tussen ons als kweker en onze vogels. Dit kunnen we tonen door de vogels in te schrijven voor de shows, zodat de pracht en praal van onze gevederde vrienden bewonderd kan worden. Met achter ons staand publiek zal vanuit de politiek hopelijk gekken worden naar beklemmende regels die ons als liefhebbers soms dwarszitten. U bent daarbij nodig of heeft u de hob-

sel

by al begraven? Doe dus mee!!!!!! De NK commissie zet voor U haar beste beentje voor, samen met de organisatoren van de Noordshow.

Ik ben ook benieuwd naar de onderlinge shows en naar de vogels op de stellingen, die ongetwijfeld weer talrijk zullen zijn. Het zijn van keurder geeft voor mij een extra dimensie. De oproep van de KMV aan leden van de NBvV om een opleiding tot keurmeester te volgen ondersteun ik dan ook van harte. Keurmeester zijn is een verbreding van je hobby, geeft naast het bezig zijn met vogels ook een enorm sociaal aspect. Ik hoop dan ook dat de shows die afdelingen of specialclubs organiseren zich naast veel vogels op de stellingen, ook kunnen verheugen in veel belangstelling. Reclame maken voor en door uw show is reclame maken voor de vogelliefhebberij en dat is wat wij best kunnen gebruiken als organisatie. Eerst uw eigen show, dan de district TT's en dan het Nederlands Kampioenschap. Mijn vogels doen sowieso mee. Ik hoop dat u mijn voorbeeld volgt! Ik ben benieuwd!!!

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet.

Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank.
IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be>
kan U gratis een proefnummer inzien!

NIEUW www.tauros-diaagnostik-shop.de

Geslachtsbepaling vanaf € 8,99

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

De

De waterral

© Rik Meerema

Je hoort ze vaker dan dat je ze ziet - de waterral.

Waterrallen zijn schuwe vogels die hun geheimzinnige leven leiden in moerasgebieden en brede rietkragen met hier en daar een struikje. Ze jagen menig kind en waarschijnlijk ook veel volwassenen de stuipen op het lijf met hun roep die nog het meest doet denken aan de gil van een speenvarken. Een moerasgebied, met mistflarden, sompige kronkelende paadjes, manshoog riet, overal zoemende muggen voelt voor veel mensen toch al wat unheimisch. Eén verkeerde stap naast het pad en je zakt tot je middel in het weke veen. Kun er nog uitkomen? Misschien zak je wel verder? Je kunt wel roepen, maar wie hoort je? Voor je het weet eindig je als veenlijk. En dan ineens uit het niet, vlak naast je, zonder dat je ziet waar het vandaan komt, hoor je een ijselijke gil. Zo'n gil die door merg en been gaat. Voer voor mythen en Sagen, voer voor Witte Wieven! Geestachtige vrouwelijke gedaanten die verschijnen als witte nevels op heide en moerassen. Ze verleiden mensen ze te volgen, met als resultaat dat deze mensen voor altijd verdwijnen.

Als kind van een jaar of tien vond ik ooit een nest van de Waterral. Het was in hetzelfde gebiedje waar ik ook mijn eerste blauwborst zag. De vogel was gevlogen, maar het verhoogde nest lag net in

het water en was gevlochten tussen rietstengels. In het nest lagen drie crèmekleurige eieren met kleine roodbruine vlekjes. Een nog incompleet legsel dat normaal acht à negen eieren telt, maar soms kan oplopen tot wel zestien. Hoewel het nest niet in mijn boekje 'Nesten en eieren van bekende Europese vogels' stond herkende ik het toch onmiddellijk als een nest van een Waterral, die zelf natuurlijk wel in mijn 'Vogels van Nederland en Europa' stond. Later heb ik het in de bibliotheek nog opgezocht, het was van een Waterral. Zo had ik als jongetje eerder het nest en de eieren van de Waterral gezien dan de vogel zelf.

Sinds ik 'serieus' vogels kijk zie ik regelmatig Waterrallen hoewel ik nog vaker hun ijselijk gegil hoor. In het voorjaar, de zomer en de herfst zie je ze vaak kort en vluchtig. In de winter als er sneeuw en ijs ligt en de vogels moeite hebben hun kostje te vinden zijn ze vaak beter te zien. Helaas kost zo'n winterperiode ook veel rallen het leven. Op het moment dat ik de foto bij dit stukje maakte, zomer 2022, lieten ze zich ook op veel plaatsen zien. Ook dat had een minder fraaie oorzaak de droogte. Door de hete kurkdroge zomer droogden veel rietvelden en moerasgebieden uit en de rallen moesten de dekking verlaten om hun maaltje te vinden. Zo werd het voor mij als fotograaf 'prijsschieten' op deze geesten van het moeras.

ysel

De l

De beginnende kromsnavelkweker

- Het houden van kromsnavel -

Deel 8

© Adri van Kooten

Ziekten bij kromsnavel 1

Indien vogels een optimale verzorging genieten en alle levensnoodzakelijke voedingsstoffen in voldoende mate krijgen aangeboden, zal de kans op ziekten en gebreken relatief klein zijn. Toch blijft de mogelijkheid hiertoe natuurlijk altijd aanwezig. Het is erg belangrijk dat u als liefhebber herkent dat er met een vogel iets aan de hand is. Dagelijkse observatie is hierin erg belangrijk. De ervaring leert dat bij vogels die er niet helemaal fris bijzitten vaak nog te lang met ingrijpen wordt gewacht. Hierdoor krijgen ze vaak niet de verzorging die op dat moment gewenst is. Ook een 'verdachte' vogel moet direct uitgevangen worden omdat hij, ook al vertoont hij nog geen directe ziekteverschijnselen, vrij gemakkelijk andere vogels kan besmetten, bijvoorbeeld via de ontlasting. Snelle herkenning en voortvarend ingrijpen zijn verder van belang omdat zieke vogels niet of slecht eten en de meesten slechts 24 uur zonder voedsel kunnen.

Bij verdenking van ziekte is het zaak dat de betreffende vogel ongemerkt bekeken kan worden. Merkt hij namelijk de kweker op, dan zal hij zich heel anders gedragen en veelal glad in de veren (gaan) zitten. Op

zo'n moment wordt snel gedacht dat hem niets mankeert. Het lijkt of er niets aan de hand is maar wanneer de verzorger zich verwijderd heeft zal hij snel zijn ziekelijke houding (gesloten ogen, opgezette veren) weer aannemen. Dit 'bol zitten' zoals een dergelijke houding genoemd wordt is het belangrijkste kenmerk.

Een vogel die zich zo gedraagt kan reeds in een ver gevorderd stadium ziek zijn. In het algemeen geldt dan ook dat een zichtbaar zieke vogel ernstig ziek is. Hij dient apart in een ziekenkooi gezet te worden. Besmetting van andere vogels wordt door deze handelwijze zoveel mogelijk voorkomen. Het verblijf waarin de zieke vogel zich bevond dient direct te worden ontsmet. Voederbakken, drinkflesjes en zitstokken vragen hierbij extra aandacht. Gedurende een aantal dagen zal de kweker extra alert moeten zijn op eventuele ziekteverschijnselen bij zijn andere vogels.

Natuurlijk kan een dierenarts het beste de juiste diagnose stellen. Dit is ook degene die veelal de medicijnen zal moeten verstrekken. Helaas weet ik uit eigen ervaring dat er maar weinig dierenartsen zijn, die gespecialiseerd zijn in ziekten van vogels. Een ander probleem is dat een dier niet kan aangeven waar hij last van ondervindt. Het

stellen van een juiste diagnose bij vogels zal dan ook niet gemakkelijk zijn. Teneinde de kweker hierin toch enigszins bij te staan, worden hier een aantal veel voorkomende ziekten en de daarbij behorende verschijnselen en therapieën behandeld.

Bloedmijt (rode vogelmijt)

De rode vogelmijt is een zeer klein (0,5 – 0,7 mm), nauwelijks door het oog waar te nemen spinachtig diertje. Bij warm weer, zoals in de zomer, vermeerderd de bloedmijt zich zeer snel en kan dan wel 300 tot 400 eitjes leggen. Op zich is het echt geen schande om hier zo nu en dan eens last van te hebben.

Bloedmijten hebben een voorkeur voor donkere plekken en verschansen zich dan ook overdag in spleten, kieren en gaten en kruipen 's nachts tevoorschijn om bij de vogels bloed te zuigen. Volgezogen mijten zijn als rode punten herkenbaar. De aan-

Het 'bol zitten' is een belangrijk kenmerk van een zieke vogel, in dit geval een grasparkiet.

Bloedluis is lang niet altijd zo duidelijk zichtbaar als hier op dit hout.

Bij een worminfectie kan levamisole, volgens voorschrift, worden ingezet.

wezigheid ervan kan worden aangetoond worden door met een mes door de kieren en naden van het vogelverblijf en het nestblok te strijken. Als ze er zijn, zullen er bloedsporen op het mes zichtbaar zijn.

Mijten zijn voor volwassen vogels niet direct (levens)gevaarlijk maar op de lange duur zullen ze er zeker door verzwakken. Ook voor broedende poppen zijn ze zeer irriterend. Nestjongen kunnen hierdoor zoveel bloed verliezen dat ze uiteindelijk sterven. Voordat de nestblokken worden opgehangen is het verstandig om deze eerst te behandelen met een mijtenspray of met een gasbrander 'uit te branden'. Het nestmateriaal kan worden gemengd met kamille; ook tabakstengels blijken een prima remedie om de bloedmijten weg te houden.

Therapie

Gaten, kieren en uiteinden van zitstokken waar zich bloedmijten verschansen inspuiten met een insecticide. De met bloedmijt besmette vogels eveneens volgens voorschrift met een insecticide behandelen. De omloopcyclus, dat wil zeggen van eitje naar mijt, bedraagt onder gunstige omstandigheden ongeveer een week. Dit betekent dat we gedurende minimaal deze tijd steeds opnieuw de besmette plaatsen en vogels moeten controleren en zonodig behandelen.

Darmontsteking (enteritis)

Diarree is een specifiek kenmerk van een darmontsteking. Daarnaast zitten vogels met deze aandoening lusteloos in elkaar gedoken met de kop tussen de veren en zijn ze ernstig ziek. De oorzaken van een darmontsteking kunnen talrijk zijn. Wees bij een darmontsteking bedacht op het volgende:

- bedorven voedsel. Voedsel kan ranzig worden wanneer het niet goed wordt opgeslagen. Rul (vochtig) gemaakt eivoer is vooral bij warm weer snel onderhevig aan bederf. Vogelzaden dienen droog en koel bewaard te worden. Verstrek eivoer zoveel mogelijk droog. Bij warm weer dient rul gemaakt eivoer minimaal twee keer per dag te worden ververst;
- een teveel aan ijzer in de voeding. Water

met een hoog ijzergehalte (bijvoorbeeld welwater of water uit roestige drinkbakken) kan de oorzaak zijn van een grijsachtige diarree. De oplossing voor dit probleem ligt voor de hand;

- te hoge vochtopname. Oorzaken hiervan kunnen zijn: te veel zout in de voeding en het verstrekken van teveel groenvoer. Ga de samenstelling van de voeding na en stop met het verstrekken van groenvoer;
- tochtige huisvesting. Tocht in het vogelverblijf kan er de oorzaak van zijn dat vogels kouvatten. Kouvatten gaat vrijwel altijd samen met een darmontsteking en dus diarree. Een tochtvrije huisvesting is hier de voor de hand liggende oplossing;
- wormen. Wanneer zich wormen in de darmen van de vogel bevinden zullen deze afvalstoffen uitscheiden. Deze uitscheidingsproducten zijn giftig waardoor diarree kan ontstaan. Toedienen van een anti-wormmiddel, bijvoorbeeld levamisole, volgens voorschrift is hier de remedie;
- vergiftiging. Bij opname kunnen met bestrijdingsmiddelen behandelde groenvoeders, diarree veroorzaken. Groenvoeders dienen altijd goed 'gewassen' te worden alvorens ze aan de vogels worden verstrekt. Geef deze nooit als niet zeker is of ze behandeld zijn met bestrijdingsmiddelen.

Therapie

Als eerste worden de veren die zijn besmeurd met ontlasting gewassen met een spons en lauw water. Vervolgens plaatsen we de zieke vogel in een ziekenkooi, waarin de temperatuur rond 35 graden moet zijn. Verstrek enkelvoudige voedersuikers (bijvoorbeeld druivensuiker) zodat de vogel snel over energie kan beschikken. Hierdoor wordt hij weer snel in staat gesteld zijn normale voedsel op te nemen. Enkelvoudige suikers kunnen het best in water worden opgelost en als drinkwater worden verstrekt. Het water dient niet te koud gegeven te worden en twee keer per dag te worden ververst. Indien de vogel te zwak is om te drinken kan de suikeroplossing met behulp van een kropnaald of voederspuitje (met slangetje) rechtstreeks in de krop worden gebracht.

Als voeding verstrekken we blauwmaanzaad en andere stoppende zaden. Daarnaast kunnen beschuitkruidels worden

Een doorgeroeide snavel hindert de vogel bij het opnemen van voedsel!

Antibiotica is alleen te verkrijgen bij de dierenarts.

gegeven met wat houtskoolpoeder of fijn-gemaakte Norit-tabletten. Het laatste kan ook gemengd worden met de (stoppende) zaden. Zodra verbetering optreedt kan gestopt worden met het verstrekken van de in water opgeloste enkelvoudige suikers. De temperatuur in de ziekenkooi dient zeer geleidelijk teruggebracht te worden. Het is altijd verstandig een dierenarts te consulteren. Deze zal naar alle waarschijnlijk een antibioticum, bijvoorbeeld vibravet, voorschrijven.

Diarree

Zie bij darmontsteking (enteritis).

Doorgroeiende snavel

Bij verschillende soorten kromsnavelparakieten komt het voor dat de onder- of de bovensnavel doorgroeit. Wordt er niets aan gedaan dan zal de vogel al snel problemen krijgen bij het pellen van zaden en uiteindelijk verhongeren.

Therapie

De snavel kan gewoon met een knipschaartje en/of kniptangetje worden bijgeknipt.

Kou vatten

Kou vatten kan gemakkelijk worden veroorzaakt door grote temperatuurverschillen. Ook een tochtige en vochtige

sel

De

huisvesting kan een aanleiding vormen. Een andere oorzaak kan zijn dat een vogel kouvat na het baden. Vogels met deze aandoening zitten als een zielig bolletje in elkaar gedoken met de kop tussen de veren. De vleugels hangen naar beneden en de ademhaling is bemoeilijkt. Veelal vloeit uit de neus een slijmerige vloeistof die er de oorzaak van is dat de vogel vaak moet niezen.

Therapie

Een vogel die kou heeft gevat dient in een ziekenkooi te worden geplaatst waarin de temperatuur rond 35 graden moet zijn. Verstrek enkelvoudige voedersuikers zodat hij snel over energie kan beschikken. Hierdoor wordt hij weer snel in staat gesteld zijn normale voedsel op te nemen. Enkelvoudige suikers kunnen het best in water worden opgelost en als drinkwater worden verstrekt. Het water dient niet

te koud te worden verstrekt en twee keer per dag te worden ververs. Indien de vogel te zwak is om te drinken kan de oplossing met behulp van een kropnaald of voederspuitje (met slangetje) rechtstreeks in de krop worden gebracht. Als voeding verstrekken we volop fruit, groenvoer en een goed zaadmengsel. Zo gauw verbetering optreedt kan gestopt worden met het verstrekken van de in water opgeloste enkelvoudige suikers. De temperatuur in de ziekenkooi dient zeer geleidelijk teruggebracht te worden naar kamertemperatuur. In ernstige gevallen is het verstandig een dierenarts te consulteren. Deze zal dan naar alle waarschijnlijk een antibioticum voorschrijven.

Kropziekte

Vogels die aan kropziekte lijden braken voortdurend hun krop leeg. Het braaksel bestaat uit een kleverig slijm. Door voort-

durend slingerende bewegingen met de kop te maken besmeurt de vogel uiteindelijk het hele gezicht en tenslotte ook de kop- en halsveren met dit slijmerige braaksel. Eigenaardig bij deze ziekte is dat de veren niet opgezet, maar glad gestreken gedragen worden. Een vogel die aan kropziekte lijdt moet binnen 24 uur worden geholpen omdat hij/zij anders sterft.

Therapie

Toediening van een antibioticum (bijv.: vibravet) is voor deze ziekte de enige effectieve therapie. Antibiotica zijn bij een dierenarts te verkrijgen.

Wordt vervolgd!

ssel

- de kweker is het zeker in zijn bol geslagen met zijn napoleonnetje -

De /

Gouden Ring Show Show Bague d'Or

VOGELSHOW / SPECTACLE D'OISEAUX

2-3 december 2023

ROESELARE EXPO-SCHIERVELDE

SPECIALE EDITIE:
Europees kampioenschap COM
voor parkieten en papegaaien

www.goudenring.be

IN MEMORIAM

In korte tijd zijn twee NBV keurmeesters zang ons ontsnoven. Hun ervaring en expertise op gebied van de zangdiscipline was enorm. Ieder voor wat betreft de eigen zangdiscipline. Beiden waren graag geziene keurmeesters, zowel in binnen- als in buitenland.

Op 17 augustus 2023 overleed te Utrecht **Frans C. Laurijssen** keurmeester NBV en COM op 83 jarige leeftijd.

Op 26 september 2023 overleed te Amstelveen **Johannes J. Aelbrecht**, voormalig keurmeester en Lid van Verdienste NBV op 88 jarige leeftijd.

Wij behouden beiden in prettige herinnering en wensen familie en naasten heel veel sterkte.

Namens hoofdbestuur, KMV en leden NBV

sel

rozenbottels
steeltjes
gepunt
smalle
grof
haver

WWW.BAROEN.NL

NK VOGEL 2024

Hét evenement voor de vogelliefhebber

in samenwerking met de Dierenparade Noordshow

inbrengen vogels inzenders:
maandag 15 januari
van 15.00 tot 21.00 uur

18 t/m 20 januari 2024
Evenementenhal Hardenberg

De

Vogelvereniging EKVV te Venlo

© Henk Branje

EKVV, de Eerste Kleurkanarie Vereniging Venlo, opgericht in 1951 inmiddels 72 jaar jong.

Een gesprek met Wim Bastiaans uit het Limburgse Blerick, voorzitter van de 'Eerste Venlose Kanarie Vereniging'. Niet de grootste vereniging in Limburg, maar wel een heel bekende. Met name vanwege hun grote vogelbeurs die ze tweemaal per jaar houden.

E.k.V.V. telt in totaal zo'n zeventig leden waarvan 45 bondsleden en 25 'steunende' leden.

Van de leden nemen zo'n vijftien leden deel aan de onderlinge vogelshow en spelen slechts vijf liefhebbers nog op andere wedstrijden als het district/speciaalclubs of 'Vogel

De vereniging telt relatief veel liefhebbers van Europese vogels welke geen interesse hebben in het wedstrijdgebeuren. Ook zijn er enkele liefhebbers met parkieten.

Activiteiten

Het zeskoppige bestuur organiseert tien keer per jaar een bijeenkomst voor de leden (behalve in juli en augustus) welke door gemiddeld vijftientig leden bezocht wordt: twee lezingen, twee keer 'n vogelkennis-quiz en zes 'normale' ledenvergaderingen. Tijdens laatstgenoemde ledenvergaderingen is er altijd een leuk moment, namelijk een loterij/tombola met vogelgerelateerde prijzen. Overigens worden de lezingen door de bank genomen het beste bezocht, tot zo'n 35 liefhebbers. Voor de lezingen worden ook verenigingen uit de regio (inclusief Duitse verenigingen) uitgenodigd.

Vogelshow

Jaarlijks wordt een internationale wedstrijd georganiseerd; men heeft een uitstekende samenwerking met 'Vogelverein Dülken uit het Duitse Viersen. Al sinds enkele jaren wisselt men wedstrijden uit met elkaar.

Internationale vogelbeurs

Twee keer per jaar organiseert de vereniging een internationale vogelbeurs waarvan één tegelijk met de internationale vogelshow in november

De vogelbeurs wordt gehouden op een zondagmorgen. Er wordt zo'n 250 meter standruimte verhuurd en op elke beurs komen tot 900 bezoekers.

De vereniging organiseert deze beurs al 28 jaar en doet dit geheel in eigen beheer met zo'n vijftien gemotiveerde leden. Het is de kunst van het bestuur om te zorgen dat de leden plezier blijven houden in het meehelpen aan de beurs.

Financieel is de vogelbeurs heel interessant. Maar dat geld wordt niet opgepot, maar vloeit voor een groot gedeelte weer terug naar

de leden.

Zo worden er reises ondernomen met de leden. Zo is men onder andere met een bus vol op stap geweest naar Weltvogelpark Walsrode en Wildlands in Emmen.

Samen met de vereniging uit Viersen houdt men jaarlijks een goed bezochte barbecue voor leden en partner.

Eén keer per jaar, op hemelvaartdag, organiseert de vereniging een natuurwandeling, meestal in de provincie Limburg. Na afloop van de wandeling: pannenkoeken eten.

Het digitale clubblad 't Veugelke' verschijnt tien keer per jaar en wordt geredigeerd door de heren Henk Bongaerts en Ton Wetjens. De inhoud bestaat uit vogelweetjes, artikelen door eigen leden over hun beleving van de eigen hobby. In de vakantieperiode een extra zomereditie met artikelen over de vogelsport.

'Geld maakt gelukkig'

Door de revenuen van de vogelbeurs beschikt de Venlose vereniging over ruim voldoende financiële middelen. Middelen die weer ten goede komen aan de leden. Het bestuur organiseert gedurende het hele jaar immers veel verschillende activiteiten voor haar leden. Die leden helpen veel mee en krijgen er veel voor terug! Een goede sfeer doet wonderen!

Toekomst

Toch ziet voorzitter Bastiaans wat donkere wolken in vogelhoudend Limburg. Het afnemend ledental, de moeilijkheden om besturen voltallig te houden, de vergrijzing.

E.K.V.V heeft samen met een drietal verenigingen (uit Belfeld, Reuver en Roermond) de intentie uitgesproken om te gaan samenwerken op het gebied van onder andere het organiseren van natuurwandelingen, lezingen en keuringen. En, in de toekomst, mogelijk ook vogelshows. De verenigingen blijven autonoom maar denken door samenwerking elkaar te kunnen versterken en meer bekendheid te krijgen in de regio. Met elkaar samenwerken om de toekomst 'aan te kunnen'. Mogelijk dat meer verenigingen dat moeten gaan doen in den lande!

sel

De

Technische Dag Kleur

© Henk Branje

Op 30 september werd in Apeldoorn de Technische Dag gehouden voor de kleurkanarie keurmeesters van de NBvV.

Een mooie ruime locatie met volop mogelijkheden om een goede technische dag te kunnen organiseren. En dat laatste was zeker het geval. Een mooie collectie agaten in geel en rood, agaten in kobalt, bruinen en isabellen.

Agaat in geel en rood

Er werden verschillende vogels getoond. We zoeken vandaag de dag agaten in geel en rood welke duidelijk bestreping op het kopje laten zien. Met name bij de donkerder typen vogels zien we vaak dat het kopje helemaal dicht gevloeid is zonder dat er nog sprake is van duidelijke streepjes. Een ander iets waar de keurmeester meer op zal gaan letten: de agaten in geel en rood moeten een lichtere grondkleur hebben. Dit zul je als kweker moeten realiseren door het terugdringen van de hoeveelheid phaeomelanine in je vogels. Het resultaat is een duidelijk lichtere kleuruiting over de gehele vogel. De 'moderne' agaat in het geel bijvoorbeeld ziet er dan ook niet zo groen meer uit als die welke we 'gewend' zijn op de shows. Ook werd er (weer) gediscussieerd over baardtekening versus melaninekransje onder de snavel. De baardtekening verdient nog steeds de voorkeur bij verder gelijkwaardige vogels. Bij agaten met borstpigment (wordt gezien als een pluspunt van de vogel) zie je vaak dat de baardtekening 'is vervangen' door pigmentkring.

Bruin

Er was een vrij kleine collectie bruinen. Effe als herhaling. Het eumelanine dient zo donker mogelijk bruin te zijn. Dit houdt in dat je soms, zeker bij roodgrondige agaten, problemen krijgt om te beoordelen of het pigment zwart dan wel heel diep donkerbruin is. Tussen de bestreping willen we een zo diep bruin mogelijke

grondkleur zien. De eumelanine bestreping moet echter wel duidelijk afsteken ten opzichte van diezelfde donkerbruine grondkleur. De pootkleur van een bruine is echter nooit zwartachtig of zwart en je hoeft ook niet te verwachten dat een bruin gepigmenteerde een zwarte snavelpunt heeft. Toch vindt de Technische Commissie Kleur dat een bruine nooit té bruin kan zijn.

Kobalt

Een mooie serie agaten in het kobalt. Wanneer de pigmentdiepte van de agaten lichter wordt, zul je zien dat de kobalten deze ontwikkeling moeten gaan volgen. De kobalten zullen in de toekomst dan ook lichter worden/moeten zijn. Ook waren er een aantal mozaïeken te zien in het kobalt. Een gepigmenteerde mozaïek heeft een lichtere broek dan een niet-mozaïek. Hetzelfde zien we bij de kobalt mozaïek: deze heeft een iets lichtere broek dan bijvoorbeeld een agaat kobalt of een zwart kobalt, maar wel duidelijk donkerder dan een niet-kobalt mozaïek.

Isabel

Bij de isabel zijn er geen 'schokkende' gewijzigde zienswijzen. We eisen nog steeds een vogel met een fijne en onderbroken melaninebestreping op rugdek, op het kopje en in de flanken. Wel dient de liefhebber ervoor te waken dat het pigment van de isabel niet te bruin wordt.

Muggenbult

U kent ze wel; die hinderlijke bultjes, veroorzaakt door muggen. Komt een vogel op de keurtafel welke muggenbulten op z'n potjes heeft, dan gaat de keurmeester als volgt te werk: klein bultje (-1 punt bij conditie); grotere bult (-2 bij conditie); heel grote bult (niet keuren); kapotte bult (niet keuren). Met andere woorden: heb je een vogel met 'n klein of groot muggenbultje, laat de vogel dan thuis.

Quiko® hoogwaardige vitaminen en mineralen onmisbare supplementen voor kampioensvogels!

Quiko®
VOOR TOPKWEKERS.

beschikbaar op **amazon**

Volg ons op

Bezoek onze website en download de catalogus quiko.com

Quiko® is een merk van Ardap Care GmbH | Franzstraße 95 | DE - 46395 Bocholt | Tel. +49 2871 2487-0 | info@ardapcare.com

In de keuken van ... Christel van Ommen te Schijndel

Een bezoek in de keuken van vogelpreparateur Christel van Ommen-Verdaasdonk.

© Henk Branje

Christel en Willem voor het meubel met opgezette vogels

Aanleiding

In 2022 werd Christel wereldkampioen taxidermie in Springfield Missouri in de Verenigde Staten. Er waren zo'n 350 deelnemers die met elkaar wedijverden in verschillende klassen, onder andere vissen, reptielen, zoogdieren en vogels. In de Verenigde Staten, met haar grote jachtcultuur, wordt er nog volop gejaagd en worden met name zoogdieren, kalkoenen en eendsoorten opgezet. In Europa ligt de nadruk met name op vogels.

Na het behalen van de eerste prijs werd deze prestatie door haar ouders onder de aandacht gebracht van het Brabants Dagblad. Christel werd vervolgens door deze klant geïnterviewd. Na publicatie vond het Algemeen Dagblad dat het voldoende interessant was om ook in de landelijke dagbladen op te nemen. Zo kwam het ook

onder de aandacht van RTL 4 en verscheen Christel met haar prijswinnende vogel op TV bij 'Umberto'

Prijzen

Bij deelname aan een EK of WK kies je zelf wat je instuurt; je kunt de vogel thuis prepareren. Van het hele preparatieproces moet je foto's maken en op die manier als het ware het bewijs leveren dat je het prepareren helemaal zelf gedaan hebt.

In 2019 deed ze voor het eerst mee aan een kampioenschap, het Nederlandse; ze behaalde meteen een tweede plaats in de categorie 'grote vogels'.

In 2021 behaalde ze bij de 'professionals' een eerste prijs op de Europese Kampioenschappen in Boedapest.

In 2022 een 1e prijs op het WK in Springfield (Best in World Non Game Birds Master Division)

In 2023 een 1e prijs op het EK in Salzburg. Third in Europe Birds, En samen met eega Willem Best of Collective Artist Division en Best of show Taxidermists Choice en First place award of Excellence, Willem won Best in Europe Reptiles)

Prachtige prijzen en een bewijs van vakmanschap!

Het begin

Een van de eerste woordjes van Christel was 'vogeltje'. Ze is altijd gefascineerd geweest van vogels. Vanaf de peutertijd met het verzamelen van botjes, veertjes en schedeltjes....

Het bleef bij één vogel, een grasparkiet als huisdier toen ze zes jaar was. Méér werd door de ouders niet gestimuleerd. Meer dan één grasparkiet zat er dus niet in. "ik wilde heel graag een vogeltje en daar was ik al heel erg blij mee; eigenlijk heb ik nooit echt om meer gevraagd, mijn hobby/pas-

Jonge koekoek

sie taxidermie werd juist wel heel erg gestimuleerd door een vitrinekastje te kopen voor op mijn kamer voor mijn botjes enz en later een vriezertje"

De interesse in de natuur bleef; door de ouders werd de interesse in fossielen en stenen gestimuleerd. Tot na de pubertijd was de interesse minimaal. Na de middelbare school ging Christel naar de Kunstacademie. Daar werd vaak met het thema 'vogels' gewerkt. Fotografie, keramiek, werken met stof, tekenen, schilderen en borduren... Een geborduurd vogeltje met echte potjes van een langs de weg gevonden dood vogeltje. Met een dode vogel kun je de kwetsbaarheid ervan vastleggen evenals de schoonheid die je van heel dichtbij kunt bekijken.

Als afstudeerwerk werden meerderes borduursels bedacht in combinatie met opge-

Rompje van isolatiemateriaal

zette vogels.

Maar voor het kunnen uitwerken van dat idee dat ze had bedacht voor haar afstudeerwerk moest ze wél leren 'opzetten'.

Voor haar twintigste verjaardag kreeg ze van haar ouders een cursus prepareren cadeau.

Het werd een driedaagse workshop in Wolthuis te Apeldoorn.

Deze workshop werd (en wordt nog steeds) twee maal per jaar georganiseerd door de Nederlandse Vereniging van Preparateurs. Je leerde er de basis van het prepareren. De rest, de echte truckjes en vaardigheid, moest Christel zelf ervaren en leren.

Hoe kom je aan de vogels?

Onder andere van mensen die 'n dood vogeltje gevonden hebben (verkeers- of 'raam' slachtoffers; van boswachter; vogelfokkers, dierenwinkels, dierenwinkels.

Zo zijn er handelaren die partijen vogels opkopen, bijvoorbeeld in Walsrode, en deze vervolgens verkopen aan preparateurs. Inmiddels heeft Christel diverse contacten om aan dode vogels te geraken. De vogels worden in verschillende diepvriezers opgeslagen tot het moment dat ze een bepaald exemplaar wil opzetten. Inmiddels zit er een groot aantal exemplaren in 'voorraad'. Van kanarie en putter tot neushoornvogel en pinguïn. Alles wordt netjes, zo luchtdicht mogelijk, verpakt in plastic zakjes met opschrift. Ook worden er 'niet complete' exemplaren bewaard welke gebruikt worden als 'n soort 'donorvogels'. Daar kun je bijvoorbeeld de staart van gebruiken indien je op te zetten exemplaar geen mooie staart heeft maar voor de rest perfect is.

Het prepareerproces

Elke vogel heeft z'n eigenaardigheden en speciale moeilijkheidsfactoren. Een en an-

der afhankelijk van anatomie en houding. Hoe dunner de huid, des te moeilijker om een vogel perfect te kunnen prepareren. Een splendidparkiet heeft een heel dunne huid is is bijzonder moeilijk te prepareren. Duifachtigen verliezen heel snel hun veren; zo is een groenvleugelduif niet op te zetten omdat hij super snel veren verlies.

Van stap tot stap

Het volledige prepareerproces beschrijven is wat te specialistisch. Vandaar een verkorte versie. Wanneer de vogel uit de diepvriezer gehaald is en ontdooid, worden voorzichtig de veertjes op de borst opzij geschoven. Er wordt een snede gemaakt over het borstbeen en vervolgens wordt het vogeltje als het ware 'gevild'. De huid wordt helemaal los gemaakt van het lichaam waarbij de botjes van de vleugels, pootjes en de schedel behouden moeten blijven evenals de pootjes. Dat 'villen' moet heel voorzichtig gebeuren. Papegaaiachtigen hebben een erg stevige huid; putters, vinken en kanareis hebben een relatief dunne huid. Heel veel duiven hebben een heel tere dunne huid; zo is een groenvleugelduif niet te prepareren omdat de veren heel vlug los laten! Tijdens het villen wordt de huid aan de binnenkant ingesmeerd met looistof voor conservatie van de huid. Na het vrijmaken van de huid houdt je een

'Voodoo' zonaltrilde

compact 'binnenlichaam' over (met de darmen, longen, hart en de botjes van het lichaam). Alles van dit binnenlichaam (het lichaam wordt nageemaakt van een soort isolatieschuim), maten en dergelijke, worden genoteerd: positie van de nek, staart

Christel stoft haar grasparkiet af

De

osel

Kleurgrasparakiet

vast de veren) gewassen en ontvet met dref en een product tegen insectenvraat (L5 van preparateursbedrijf Bouten Venlo). Daarna half uurtje weken.

Vervolgens maakt ze de vorm van het vogellichaam na van hard isolatieschuim (doet ze na van het echte lichaam van het gevilde vogeltje). Op dat lichaam van isolatieschuim wordt aangegeven waar de poten en staart moeten komen.

Daarna wordt de nek gemaakt met behulp van ijzerdraad met daar omheen vlas gedraaid. De nek kan vervolgens gebogen worden in de gewenste vorm en aangebracht worden in het 'lichaam'. Het uiteinde van de nek wordt vervolgens in de schedel vastgelijmd.

In de oogkassen wordt luchtdrogende klei aangebracht waar vervolgens het kunststof oogje in geplaatst wordt.

Oogjes

Het oog is de 'ziel' van de opgezette vogel. Mislukt het oog, de kleur ervan of de plaats in het kopje, dan is je project eigenlijk mislukt! Oogjes kun je kopen bij gespecialiseerde bedrijven die oogjes op 'vogelsoort' kunnen printen. Hebben ze het juiste oogje niet in hun assortiment, dan kan men ze voor je 'printen'. Je moet dan een goede foto aanleveren van het exacte oog en de exacte maat. Momenteel worden de oogjes in Slowakije gekocht.

Welk oog. Hele encyclopedie 'handbook of

en poten; de plaats van de oogjes in de schedel. Straks moet alles immers precies op de goede plaats terug komen!

Wat je overhoudt is een schone huid met veren, schedel, vleugelbotten en pootbotten. De rest van de botjes is weg. Vervolgens wordt de schedel (van binnen) schoongemaakt.

Vervolgens wordt de huid (met daaraan

Wijnborst amazones

birds'. Zo kom je aan de kleur.

De finishing touch: wat hoogglans vernis op het oogje aanbrengen. het geeft net dat extra stukje glans op het oog!

Verdere afwerking

Als het kopje gereed is (dus het velletje er over heen getrokken), wordt het geföhnt. Vervolgens ijzerdraad in de vleugels; deze wordt door de holle ellepijp geschoven. Vogels hebben immers holle botten om ze licht mogelijk te zijn.

Daarna wordt de vogel in de goede houding gezet. Dan moet de huid goed gelegd worden (met pincet). Referentiefoto's helpen je te bepalen hoe de houding van een bepaalde vogelsoort moet zijn.

Daarna worden met een horlogemakerpincet de veertjes een voor een op z'n plek gelegd en de ligging van de oogjes gecontroleerd. De vogel is dan nog steeds nat en kan, als alles 'goed zit' langzaam opdrogen. Vervolgens worden heel dunne naaldjes op allerlei plaatsen in het vogeltje gestoken en ontstaat er als het ware een 'voodoo' vogeltje.

De naaldjes houden tijdens het drogen de huid op z'n plaats.

Blauwgele ara

Willem

Wanneer de vogel goed droog is wordt het oogje afgewerkt en de naakte huddelen. Hier komt eega Willem in actie. Rond het oog wordt met behulp van een pincet een heel dun ringetje aangebracht van epoxyklei (tweecomponentenklei) en vervolgens in de juiste kleur geverfd met acrylverf. Iedere vogel heeft een oogringetje om het oogje. Naakte oogdelen en andere naakte lichaamsdelen drogen in en krimpen. Met behulp van epoxyklei en acrylverf maak je weer een natuurlijk ogend lichaam. Zonder de aanpassing van het oogringetje krijg je nooit een mooi levendig oog! Eega Willem verzorgt verder de website en de administratie van het bedrijfje van Christel.

Met het prepareren van een klein vogeltje ter grootte van bijvoorbeeld een grasparkiet, ben je anderhalve dag bezig. Kan ook in 'n paar uur voor 'n paar tientjes. Het verschil zit in de details, maar ook in hoe schoon de vogel is en hoe lang hij mee zal gaan.

Opzetten in opdracht of voor verkoop via de website

Verkoop van de opgezette vogels gebeurt meestal via de eigen website. De hele wereld logt hier op in. Niet-Cites vogels worden over de hele wereld verstuurd: USA, Canada, Nieuw Zeeland, Australië, Duitsland, Frankrijk, Israël enzovoort. De vogels van Christel 'vliegen' de hele wereld over. Cites-vogels geven te veel problemen bij export.

Christel werkt ook in opdracht van kunstenaars, verzamelaars, mensen die hun huisvogel willen laten opzetten.

Zo is er een Duitse verzamelaar van spechtachtigen. Hij heeft z'n collectie bijna compleet (nog vijf vogels 'te gaan'). Momenteel is Christel bezig met het opzetten van een nicobarenduif voor een vogelliefhebber die 'alles' verzamelt, van van struisvogel tot minipapegaaitsje.

Financieel

In Nederland zijn drie grotere en zo'n twintig kleinere bedrijven die de kost verdienen met het prepareren van met name zoogdieren en vogels. Christel heeft zich als preparateur beperkt tot vogels en kan daar 'de

Zilverborstbreedbek

kost mee verdienen'. Dat is mogelijk omdat zij een bijzonder goed product 'maakt' dat ze over de hele wereld kan verkopen.

De kosten van het prepareren van een vogel zijn afhankelijk van de grootte. Zo kost het opzetten van een zonestrijde, vink of gould amadine 275 euro, van een buizerd zo'n 450 euro. Dit wanneer je zelf voor de op te zetten vogel zorgt.

Dode vogels worden gratis aangeleverd of aangekocht. Die aankoopprijs is afhankelijk van de vogelsoort. Zo kost 'n dode goulamadine tot vijf euro en een gier richting duizend euro.

Op jaarbasis worden er zo'n 250 vogels opgezet. Momenteel bedraagt de wachttijd voor opdrachten ongeveer 'n jaar. In de verschillende diepvrieskasten liggen zo'n tweeduizend (!) vogels en vogeltjes te

wachten op een nieuw 'leven'.

Besluit

Een indrukwekkende collectie opgezette vogels; een gedreven preparateur. Wil je eens rondneuzen op de Internetsite van Christel: www.thebreathlesszoo.com

En heb je onverhoopt een dode vogel, stop hem in een plastic zakje in de diepvries en neemt contact op met Christel (06 243 465 89). Kan je vogel een 'tweede leven' beginnen!

sel

De /

Een reis door Madagaskar – deel 2

© Adri van Kooten

In oktober 2021 heb ik samen met een vogelvriend een reis door Madagaskar gemaakt. Madagaskar is een eiland, gelegen voor de Afrikaanse oostkust. Door isolatie van het vaste land hebben dieren en planten zich op het eiland volledig kunnen ontwikkelen in plaats van uit te sterven. Een groot deel van de flora en fauna is dan ook nergens anders ter wereld te zien. Onze belangstelling ging vooral uit naar de vogelwereld van Madagaskar. Het zien van vogelsoorten die nergens anders op de wereld voor komen leek ons een geweldige ervaring.

Op dag 5 was het vroeg opstaan (4.00 uur). We moesten namelijk een reis van meer dan 4 uur maken om bij onze nieuwe bestemming, het Zombitse-Vohibasia National Park, te komen. Je probeert dan nog wel wat in de auto te slapen maar dan ken je Madagaskar niet! Gaten, gaten en nog eens gaten in de weg, net als heel veel drempels. De drempels zijn eigenlijk wel logisch want je komt door dorpen waar de huizen en stal-tjes tegen de weg zijn aangebouwd en kleine kinderen voortdurend over de weg rennen. Onderweg zijn we nog gestopt om een bepaalde zandhoendersoort te spotten. Het zat ons mee want het lukte ons om deze prachtige soort op de plaat te krijgen. Onderweg kwamen we ook nog langs een rivier met heel veel goudzoekers.

Rond 15.00 uur arriveerden we bij ons 'nieuwe hotel' om vervolgens een uur later weer in de auto te zitten en een bezoek te brengen aan het Zombitse-Vohibasia National Park, een park met veel bergen en mooie uitzichten. Hier kwamen we om een aantal endemische vogelsoorten te spotten. Gelukkig lukte dat maar hiervoor moesten we wel 3 uur wandelen terwijl ons was verteld dat de wandeling hooguit 1,5 uur zou duren. Vogels die we tijdens onze wandeling zagen en konden fotograferen waren o.a de witwangvanga, bosrotslijster, de grote conao maar ook nog een makisoort met de naam sifaka.

Inmiddels zijn we zes dagen in Madagaskar en hebben we nog geen moment rust gehad door het drukke reisschema. Oorzaak hiervan is de zeer enthousiaste gids die zich schijnbaar ten doel heeft gesteld om ons in ruim twee weken de gehele vogelwereld van Madagaskar te laten zien. Ook deze dag stond er weer een reis van bijna 400 kilometer (naar het noorden) op het programma. Door de slechte wegen hebben we hier bijna de hele dag overgedaan.

Wel hebben we nog kort een bezoek gebracht aan d'Anja, een park waar verschillende kolonies ringstaartmaki's voorkomen. Hier heb ik nog mooie foto's en filmpjes kunnen maken. Ook

Madagaskar zandhoen (*pterocles personatus*)

zagen we hier nog een mooie grote kameleon.

Al met al waren we tegen 18.00 uur in ons volgende hotel maar ook in een hele andere wereld. Veel groener, middelgebergte en prachtige panorama's. De volgende dag zouden we om 5.00 uur al weer op pad gaan op weg naar het Ranomafana National Park

Inderdaad stond de auto om 5.00 uur al weer klaar om ons naar het Ranomafana National Park te brengen. Het is een park in Centraal-Madagaskar. Het park heeft een oppervlakte van 416 km². De naam betekent 'heet water' (Rano = water; Mafana = heet) en verwijst naar het nabijgelegen dorp Ranomafana waar zich warmwaterbronnen bevinden waar de Fransen in de koloniale periode een kuuroord aanlegden en waaromheen het dorp ontstond. Het gebied van het nationaal park werd lange tijd beschermd tegen menselijke invloeden doordat het gelegen is op zeer steile hellingen, wat de exploitatie bemoeilijkte.

Nadat in 1985 de gouden halfmaki werd ontdekt nabij het dorp Ranomafana in dezelfde periode dat ook de breedsnuithalfmaki werd ontdekt, werden stappen ondernomen om het leefgebied van beide soorten te beschermen. Dit leidde er uiteindelijk toe dat op 31 mei 1991 het nationaal park Ranomafana werd ingesteld ter bescherming van de unieke biodiversiteit van het lokale ecosysteem en voor het verminderen van de menselijke druk op het gebied. Sinds 2007 is het park onderdeel van het Unesco wereldgoed regenwouden van de Atsinanana.

In de ochtend zouden we met een gids een wandeling maken in het middelgebergte van het park en in de namiddag zouden we

Goudzoekers

Witkopvanga (*Vanga curvirostris*)

met dezelfde gids een lager gelegen gebied in de bergen bezoeken. De eerste wandeling duurde ongeveer 6 uur met hellingen en dalingen waar een paard de hik van zou krijgen. Persoonlijk vond ik de moeilijkheidsgraad geen pretje maar de gids en zijn spotter waren van een kaliber dat niet kapot te krijgen is, dus moet je wel mee! Ter verduidelijking een spotter is iemand die op aanwijzing van de gids mee helpt vogels op te sporen. Gelukkig konden we nog wat endemische vogels, zoals de rosse vanga, langsnavelhoningasitie, blauwkopgrondscharrelaar, Madagaskarrupsvogel en een broedende sianakatetraka op de plaat krijgen maar uiteindelijk viel het toch een beetje tegen gezien de tijdsduur van 6 uur. Na een rustperiode van ongeveer 1,5 uur gingen we opnieuw naar het regenwoud en dit keer dus naar de lagere delen. Dit keer een wandeling van ca. 3 uur, met heel veel traplopen! Helaas viel ook tijdens deze wandeling de oogst aan goede foto's wat tegen.

De volgende dag konden we wat later opstaan omdat er een ochtendwandeling gepland stond in het Ranomafana National Park en er dus niet gereisd hoefde te worden. Ook de middag werd doorgebracht in een deel van het park waarbij het ook weer heel veel (risicovol) klimmen, klauteren en dalen was waarbij ik me af en toe achter het oor krabde en me afvroeg waar ik op mijn leeftijd eigenlijk mee bezig was. Naast de eerdergenoemde soorten zagen we alleen nog de bijzondere Madagaskar blauwe duif.

s' Avonds maakten we nog een nachtwandeling waarbij ik nog de *Boophis reticulatus*, een kikkersoort, en een prachtige kameleon kon fotograferen.

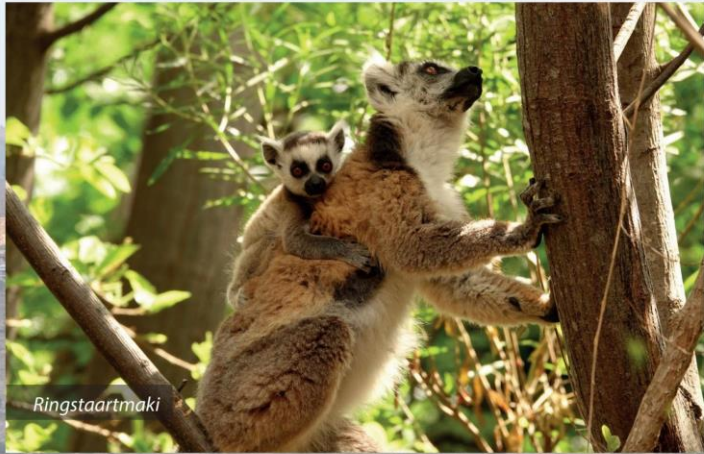
Vandaag is het dag 9 en zijn we voor het laatst in het Ranomafana National Park. In de ochtend hebben we nog een wandeling gemaakt in het park om vervolgens rond de middag onze reis voort te zetten naar de Kirindy forest. Kirindy forest is een privé stuk bos in een zeer bedreigd natuurgebied van Madagaskar. Het bos is 1200 hectaren groot en er leven hier hele bijzondere diersoorten. In 1994 werd hier de dwergmuismaki herontdekt, met slechts 35 gram is hij de kleinste van alle primaten.

Kirindy ligt aan de westkust van Madagaskar, ongeveer 60 kilometer ten noorden van Morondava. Kirindy is een droog bos, maar in het regenseizoen (december tot februari) is het grootste deel van het bos overstroomd en dus erg groen en vol leven. In die periode is het ook onbegaanbaar. In het koude en droge seizoen zijn veel amfibieën en reptielen in winterslaap en dus moeilijk te zien. Het woud huisvest ten minste 68 vogelsoorten, waarvan zes soorten bedreigd zijn. Soorten die in het woud leven zijn onder andere de kuifdrongo, blauwkopgrondscharrelaar, de witborststeltral, de grote coua (*Coua gigas*), de kuifcoua, de sikkelvanga, de witkopvanga, de rosse vanga, de madagaskardayal-lijster, de streepkeeljery, de madagaskarrupsvogel, Crossleys grondscharrelaar en de madagaskarhavik. Veel van deze vogels heb ik al kunnen fotograferen maar je hoopt toch elke keer dat je net nog een beter plaatje van een bepaalde vogel kunt schieten. Tijdens de nachtwandeling lukte het om de dwergmuismaki te fotograferen.

Bosrotslijster (*Monticola sharpei*)Grote coua (*Coua gigas*)

Sifaka

Ringstaartmaki

Kameleon

Parc Ranomafana

Langsnavelhoningasitie (*Neodrepanis coruscans*)

Madagaskar rupsvogel (*Coracina cinerea*)

osel

De

Rosse vanga, man (*Schetba rufa*)

Sianakatetra broedend (*Bernieria tenebrosa*)

Malagassische blauwe duif (*Alectroenas madagascariensis*)

Boomkikker (*Boophis reticulatus*)

Dwergmuismaki, een makisoort die pas in 1994 werd ontdekt

Crossley's grondscharrelaar (*Atelornis crossleyi*)

osel

De

Bijzonder transport met groenstaartlori

Jos Ventevogel

Ik wil een bijzondere kweekervaring delen met de lezers van "Onze Vogels".

Ik ben sinds kort liefhebber van lori's. Deze zeer kleurrijke vogels hebben mijn hart gestolen. Het zijn vogels die snel aan hun verzorger wennen en zeer aanhankelijk zijn. Op dit moment bezit ik een aantal koppels lori van de blauwe bergen. Onlangs zag ik op marktplaats een koppel groenstaartlori's te koop staan. De vogels stonden te koop in het dorpje Oirlo. Dit dorpje ligt tussen Venlo en Venray, 225 km van mijn woonplaats Arnhem. Na enig overleg met de koper over de prijs was de koop snel gesloten.

Een aantal dagen voordat ik de vogels zou ophalen belde de koper mij. Hij zei dat de groenstaarten twee eieren hadden. Hij wilde de vogels toch verkopen en ik kon de eieren meekrijgen. Ik vond dit een mooi gebaar van de verkoper. Alleen, hoe krijg ik deze twee eieren onbeschadigd en op een juiste temperatuur vanuit Oirlo naar Arnhem. De reistijd is toch ongeveer 2,5 uur.

Ik had een koppel blauwe bergen op eieren zitten waar ik de eieren van de groenstaarten onder kon leggen. Om de eieren na het transport onder de groenstaarten te leggen zag ik niet zitten. De vogels hadden een lange reis in een transportkooi achter de rug en zouden veel te gestrest zijn. De eieren van de blauwe bergen kon ik wel kwijt onder een ander koppel, dat was dus geen probleem.

Hoe warm te houden?

Maar hoe krijg ik de eieren nu op een goede manier in Arnhem? Bij een bezoekje aan mijn zoon en schoondochter werd de oplossing gevonden. Mijn schoondochter is in het bezit van een elektrische warmte kruik. Ze heeft namelijk regelmatig last van

Volwassen vogel © H. Branje

koude voeten. Deze elektrische kruik kun je vooraf opladen en geeft dan een aantal uren warmte af. De kruik heeft drie warmte standen. De warmste stand was 37 graden. Dit is een prima temperatuur om de eieren warm te houden. Alleen hoe blijven de eieren op deze kruik liggen. Daar had mijn schoondochter ook een oplossing voor. Zij is namelijk kapster en was in het bezit van haarnetjes. Een haarnetje over de kruik

met daaronder de eieren, dat zou moeten lukken.

De dag was aangebroken om de groenstaartlori's op te halen. De elektrische kruik was opgeladen en het haarnetje had ik al over de kruik gedaan. De kruik had ik op de zitting van de bijrijders stoel gelegd zodat ik daar goed zicht op had. Na ruim 2,5 uur rijden aangekomen in Oirlo. De koper

Jonge vogel, 1 dag oud

Jonge groenstaart, 10 dagen oud

had de koffie al klaar staan. Na een lekker bakje koffie en wat kletsen over de vogels vertelde de koper dat er maar één ei bevrucht was; het andere ei was onbevrucht. De eieren waren ongeveer veertien dagen oud. Dus ik hoefde maar één 1 ei mee te nemen naar Arnhem. Het bevruchte ei werd uit het nestblok gehaald en onder het haarnetje gelegd en de kruik op 37 graden gezet. Daarna de groenstaarten uitgevangen en in de transportkooi gedaan.

De terugreis naar Arnhem kon beginnen. Het was een drukke zaterdag en de reis duurde drie uur. Aangekomen in Arnhem heb ik eerst het ei vanonder het haarnetje gehaald en onder het koppel blauwe bergen gelegd. Dit koppel had sinds twee weken twee eieren. Het ei van de groenstaartlori was ongeveer twee weken oud dus dat kwam goed uit. Omdat lori's over het algemeen maar twee eieren leggen heb ik één ei van de blauwe bergen onder een ander koppel gelegd.

Gelukt

Op 12 juni 2023 zag ik dat het ei van de groenstaartlori was uitgekomen. Het jong werd goed gevoerd door de blauwe bergen. Op 21 juni heb ik het jong geringd. Na een week kwam ook het andere ei uit van de blauwe bergen. Dit jong heeft maar één week geleefd. Ik denk dat het verschil te groot is geweest tussen het eerste jong en het tweede jong. De groenstaartlori doet het goed en is inmiddels 5 weken oud.

In oktober hoop ik mijn groenstaartlori te kunnen tonen op onze jaarlijkse Internationale Tentoonstelling in Arnhem. Deze tentoonstelling wordt gehouden van 19 t/m 21 oktober en is altijd een fantastisch evenement. Ik ben trots om secretaris te zijn van deze fantastische vereniging. We

Jonge groenstaart, 5 weken oud

Jonge groenstaart

hebben al jaren een redelijk stabiel leden aantal van 120 leden en is hiermee de grootste vogelvereniging in Zeeland.

sel

Dé dieradministratiesoftware voor de kleindierfokker.

Kijk voor meer informatie op www.faunaconnect.com en probeer 1 maand volledig gratis en zonder verplichtingen.

De

Hoe begin je met Europese (zang)vogels? 6 - Roodborsttapuit

© Lou Megens

Waarom sommige vogels tijden minder populair zijn weet waarschijnlijk niemand, maar de roodborsttapuit is toch een vogel die meer aandacht verdient dan hij op dit moment krijgt.

Eindelijk weer eens een insectenetende vogel die niet agressief is en welke we dus onbekommerd het hele jaar samen kunnen houden met elkaar én met andere vogels. Een prachtig mooi uiterlijk, zeker de man in broedkleed is fantastisch mooi, een duidelijk onderscheid tussen man en pop (dus geen DNA nodig). Een leuk gedrag, winterhard en bij een goed klikkend koppel zeer productief. Ook in de natuur worden grote nesten gezien en maakt de vogel tot wel drie en in uitzondering wel vier kweekrondes per jaar! De vogel behoort ook niet tot de duurdere soorten, dus voor een grote groep liefhebbers beschikbaar. Okay, de zang is minder spectaculair en de roep (trak, trak, wiet, trak, trak) lijkt wel op het geluid van twee stenen die tegen elkaar geslagen worden, vandaar de Engelse benaming stonechat.

Niet veeleisend

Veel eisen stelt de roodborsttapuit niet aan zijn omgeving. Een

biotoop volière met een natuurlijke aankleding en indien mogelijk wat boompjes (conifeer, spar, etc.) geeft voldoende inspiratie om tot nestelen over te gaan. Daar waar de vogel in de natuur nagenoeg altijd zijn nestje op de grond maakt (slootrand of heidegebied), zag ik in onze avicultuur dat het nestje bij voorkeur vrijstaand in een boompje werd gebouwd of er werd een nestkast betrokken (halfopen of met invlieg gat). Omdat het nest best een omvangrijk bouwsel wordt, geven we voldoende nestmateriaal in de vorm van kokosvezel, uitgeplozen touw, droge grashalmen en wat dierenhaar voor de afwerking.

Begint vroeg

De roodborsttapuit kan al begin april met nestbouw beginnen, dus we moeten er vroeg bij zijn. Het legsel bestaat uit vier tot zes lichtblauwgroene eitjes met fijne spikkeltjes. Wanneer alles goed gaat komen na dertien dagen broeden de jongen uit. Qua voer zijn ze niet veeleisend en een goede (ijzerarme) insectenpatee wordt zeker gewaardeerd, aangevuld met pinkies, meelwormen of/en buffalowormpjes. De jongen worden uitsluitend gevoerd met insecten, dus moeten we zorgen voor voldoende aanvoer van pinkies, buffalowormpjes, witte meelwormen, fijngeknipte was-

Pop roodborsttapuit

Vijf eitjes

Jongen in nest

motlarven en eventueel krekeltjes. Alles bestoven met een vitamines/mineralenpoeder. De man helpt mee om de jongen te voeren en het is een prachtig gezicht om de vogels bezig te zien.

Ringen

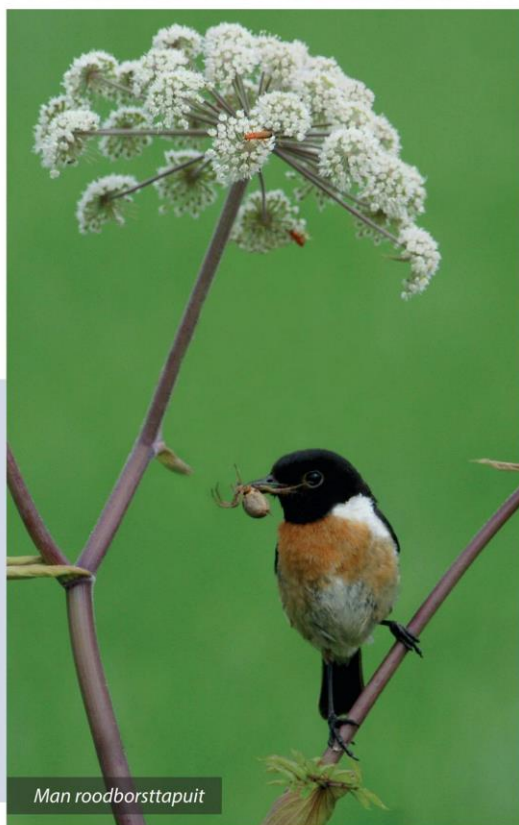
Op de vijfde dag ringen we de jongen met de voorgeschreven correcte ringen, maat 2,5mm. Het is niet nodig om de ringen af te plakken, mits we de vogels gewend hebben gemaakt aan dagelijkse nestcontroles. Na een kleine twee weken vliegen de jongen al uit en al snel zit de hele familie verdeeld in de volière. Terwijl de man de jongen nog voert, is de pop alweer met het volgende legsel begonnen. Het is niet nodig om de jongen van een eerder legsel apart te zetten; de hele familie kan bij elkaar blijven! Voor het definitieve geslachtsonderscheid moeten we de herfststui afwachten. Pas dan is met zekerheid het verschil tussen man en pop te duiden.

Natuurlijk zijn er ook tegenslagen te incasseren; een niet klikkend

koppel, onbevuchte eitjes, verstoring tijdens het broeden, te heet weer waardoor de jongen zijn gesmoord, gestopt met voeren. Maar zoals we allemaal weten: wie geen tegenslagen kan accepteren, moet niet met deze vogelhobby beginnen! Ik wens u succes met deze alleraardigste vogel!

Vijf jongen vlak voor uitvliegen

Man roodborsttapuit

Rijstvogel in avicultuur 3

Rik Meerema

Grijze rijstvogel, © P.v.d.Hooven

Japan

In Japan worden de Rijstvogels veel als kooivogels gehouden. Ze hebben dan vaak slechts kleine verblijven (kooien), maar brengen een deel van de dag buiten de kooi met hun eigenaar door (play-time). De Rijstvogels worden vrij tam en volgens de Japanners toegewijd aan hun verzorgers. Zeker als ze vanaf een jonge leeftijd met de hand worden grootgebracht. Veel eigenaren zijn dan ook niet bang dat de vogels weg vliegen. Volgens de Japanners, omdat ze van hun eigenaren houden.

Naast het houden als kooivogels worden Rijstvogels ook in Japan en andere Aziatische landen gekweekt als show vogel. Opvallend is dat de mutaties die van oudsher in Japan voorkwamen een authentieke Japanse namen hebben. Voor mutaties die elders zijn ontstaan en later naar Japan zijn toegekomen worden met

de Engelse benaming gebruikt.

Meest populaire kooivogel

In de jaren zestig en zeventig van de twintigste-eeuw was de Rijstvogel de meest populaire kooivogel in de Verenigde Staten. Dit duurde tot de import werd verboden. Dit verbod werd mede ingesteld uit angst voor ontsnapping, verwildering en de mogelijk schade aan de rijstproductie, die dit tot gevolg zou kunnen hebben. Tot op de dag van vandaag is het verboden om in de staat California om Rijstvogels te hebben.

Blijkbaar was er in een eeuw het een en ander veranderd in de gedachten van de Amerikanen. In 1871 werd in New York de 'American Acclimatization Society' opgericht. Deze organisatie was er op gericht om Europese flora en fauna, om economische of culturele redenen, in Noord-Amerika te introduceren. De reglementen van

de groep verklaarden het doel van de introductie als volgt: "such foreign varieties of the animal and vegetable kingdom as may be useful or interesting." De inspanning van de organisatie heeft een grote impact gehad op de natuurlijke historie van Noord-Amerika. In het bijzonder door het succes bij de introductie van invasieve soorten.

De groep was geïnspireerd door de Franse natuurkenner 'Isidore Geoffroy Saint-Hilaire', die in 1849 'Acclimatation et domestication des animaux utiles' publiceerde. Hierin drong hij er bij de Franse overheid op aan om 'buitenlandse' dieren te introduceren voor vlees en om plagen onder controle te brengen. Hij was de inspirator voor vele anderen. Vooral in landen die door de Europeanen waren gekolonialiseerd. Zelfs al voor de start van de Amerikaanse organisatie, introduceerden latere leden in 1864 al huismussen, vinken, merels en Rijstvogels in Central Park.

Vooral de huismussen vermenigvuldigden zich enorm en werden al snel de meest algemene vogel in New York. De introductie van de Rijstvogels was minder succesvol. Waarschijnlijk was er onvoldoende geschikt voedsel voor ze te vinden en zijn de New Yorkse winters te extreem.

In grote delen van Azië is het een gewoonte om jonge Rijstvogels vanaf het moment dat ze uit het ei komen handmatig op te fokken. Vogels die op deze manier groot gebracht worden, worden erg

tam en zijn gehecht aan hun eigenaren. Door kwekers zijn er vele kleurvariëteiten gefokt.

Door de massale jacht voor de (internationale) vogelhandel is de natuurlijke populatie van de Rijstvogel enorm gedaald. De afname werd verder versterkt door het gebruik van pesticiden die bij de teelt van rijst gebruikt werden. Wereldwijd wordt de totale (wilde) populatie op slechts 2.500 tot 10.000 volwassen dieren geschat. Op basis van deze cijfers is de Rijstvogel als 'Endangered' (bedreigd) bestempeld door de IUCN (bron IUCN Red list).

Habits
 Within its present range the Java Sparrow forms large flocks which congregate on feeding areas usually rice fields. It is in these rice fields that the species becomes a serious pest. It feeds on the ripening grain and does a considerable amount of damage to the crop. With such a large and powerful beak, it is easy to imagine what damage this species might do if it became established in our wheat growing areas. In Malaya it mixes freely with the Tree Sparrow and builds its bulky Weaver-type nest in similar situations.
 The Java Sparrow has proven its ability to colonize new areas, often escaping from captivity, and there is therefore much danger associated with the keeping of the species in captivity in Australia.
 Under the present legislation, this bird cannot be kept in captivity, nor can it be imported into Western Australia.

Naast het houden als kooivogels worden Rijstvogels ook in Japan en andere Aziatische landen gekweekt als show vogel. Opvallend is dat de mutaties die van oudsher in Japan voorkwamen een authentieke Japanse namen hebben. Voor mutaties die elders zijn ontstaan en later naar Japan zijn toegekomen worden met de Engelse benaming gebruikt.

Zoals hiervoor bij Herkomst al is aangegeven zijn Rijstvogels door hun populariteit als kooi- en voliërevogel over de hele wereld verspreid en zijn ze op veel van die plaatsen ontsnapt of bewust losgelaten. Hierdoor hebben zich in veel landen verwilderde populaties gevestigd. Blijkbaar heeft men op veel van deze plaatsen minder moeite met de introductie van 'exoten' dan wij dat in Nederland/West-Europa hebben. Niet alleen worden deze populaties niet actief vervolgd, maar ze

Niet alleen in de Verenigde staten waren ze bang voor verwildering en schade aan de landbouw, zo blijkt uit bovenstaand schrijven van het Ministerie van Landbouw van West-Australië.

worden blijkbaar zo gewaardeerd dat ze in veel landen bijvoorbeeld zelfs op postzegels worden afgebeeld.

Wordt vervolgd!

VOLIERE BOUWSAMAN
 M. 06-51 145525
 INFO@VOLIEREBOUWSAMAN.NL | WWW.VOLIEREBOUWSAMAN.NL

Voor al uw vogelbenodigheden
WIM VAN DE LUSTGRAAF
www.wimvandelustgraaf.nl

Quiko® Bianco, Classic, Special en Rusk
 het bekende kwaliteitsvoer voor kampioensvogels!

Quiko
 VOOR TOPKWEKERS.

beschikbaar op **amazon**

Volg ons op [Facebook] [Instagram] [YouTube]

Bezoek onze website en download de catalogus **quiko.com**

Quiko® is een merk van Ardap Care GmbH | Franzstraße 95 | DE - 46395 Bocholt | Tel. +49 2871 2487-0 | info@ardapcare.com

usel

De

Kweek met de vinksnavelbuulbuul

“De vinksnavelbuulbuul (*Spizixos semitorques*) is inmiddels toch een zeldzame soort”

© Albert en Myriam Aarts

Deze bijzondere soort werd in de jaren 80/90 gehouden bij diversen hobbyisten samen met ook wel de bekende chestnutbuulbuul. In begin van de jaren 2000, toen de import van vogels werd verboden, is deze soort langzaam verdwenen bij veel hobbyisten. Gelukkig waren ze niet geheel verdwenen. Zo'n vijf jaar geleden werden een paar koppels via internet te koop aangeboden. Samen met een andere hobbyist hebben we twee koppels aangeschaft en de uitdaging kon beginnen. Het jaar daarop hadden we al geluk. Het koppel bouwde een nest, legde drie eieren en elf dagen later kwamen twee eieren uit. Na twee weken zaten de eerste vinksnavels op stok. In het najaar konden we deze jonge vinksnavels onverwacht maken met een liefhebber uit Nederland die ook jongen had gekweekt en een liefhebber uit Duitsland. De jaren nadien hebben we ieder jaar

diverse jonge vinksnavels gefokt en zijn er op dit moment weer meerdere vogelliefhebbers bij gekomen die deze soort weten te waarderen. Mede hierdoor begint er weer een vinksnavel bestand te groeien in Nederland.

De vinksnavel in de natuur en de kweek in gevangenschap

Tot welke familie hoort de vinksnavel: De vinksnavelbuulbuul (Pycnonotidae) behoort tot de orde der zangvogels. Het zijn middelgrote vogels. De familie van buulbuuls bestaat uit zo'n 138 soorten, variërend wat grootte betreft tussen de 13 en 29 cm. De familie der buulbuuls komt voor op het continent Afrika in de tropische regenwouden, in het Midden-Oosten en op het continent Azië in de tropische half open gebieden.

Hoe leeft de vinksnavelbuulbuul in de natuur

Deze soort komt alleen voor Noord Oost China en Noord Vietnam. Hun leefgebied bestaat uit halfopen bossen en de randen van dorpen in de bergstreken. Ze leven voornamelijk in het struikgewas op een hoogte tussen de 1200 en 1500 meter. Buiten het broedseizoen kunnen ze voorkomen in groepen van wel 20 tot 30 individuen.

Onze ervaring hoe je ze kunt houden in gevangenschap

Bij ons heeft de vinksnavel buulbuul een ruimte van 3 bij 5 meter met een hoogte van 2.5/3.0 meter. Gedeeltelijk beplant met struiken en een open ruimte om te vliegen. De struiken bestaan uit bladverliezend en niet bladverliezende planten. Niet bladverliezend is aan te raden (bijvoorbeeld een

Volwassen vinksnavelbuulbuul

laurier), zodat de vinksnavel zich in de winter kan beschermen tegen regen en wind. Tevens is het een mooie plaats waar de vinksnavel een nest maken. De zitstokken zijn van hout van diverse diktes. Het binnenhok meet 2.0 bij 1.0 meter. Niet vorstvrij, maar wel dusdanig dat de vinksnavel uit de wind kan zitten. Verder nog een waterpoel van 0.5 bij 0.5 meter waar de vogels kunnen drinken en zich, zowel in de zomer als in de winter, kunnen wassen.

De vinksnavel buulbuul heeft een mooi geluid. Hun gezang is een combinatie tussen roepen en zingen, zeker wanneer je meerdere koppels hebt. Samenhouden met andere soorten is mogelijk. Let wel op dat de vinksnavel buulbuul dominant kan zijn met name in de de broedtijd. Houden met andere soorten buulbuuls is niet wenselijk. Houden samen met toerako's en sommigen lijstersoorten gaat prima. Uiteraard ook afhankelijk van de grootte van de volière.

Wat eet de vinksnavel buulbuul in de natuur

De vinksnavelbuulbuul eet voornamelijk insecten en fruit. Bij insecten zijn het voornamelijk de kleinere insecten die voorkomen in het struikgewas zoals rupsen, wormpjes etc. Het fruit bestaat voornamelijk uit de bessen van deze struiken die in hun leefgebied voorkomen op een hoogte tussen de 1200 en 1500 meter.

Wat eet de vinksnavel buulbuul in onze volière

Om er achter te komen wat het beste is voor een vogelsoort gaan we meestal eerst zoeken waar de vogelsoort vandaan komt, uit welke streek en wat er in die gebieden aanwezig is aan voeding. Vervolgens gaan we kijken wat er mogelijk is om de natuur na de bootsen. Bij de Vinksnavel buulbuul kwamen we tot de conclusie dat zij veel fruit aten. Bij ons krijgen ze dan ook dagelijks vers gesneden fruit, bestaande uit bessen, appel, peer, soms mango of kaki afhankelijk van wat er te koop wordt aangeboden op de markt. Twee vinksnavels buulbuuls eten bijna net zo veel als één toerako. Daarnaast krijgen ze nog een mengeling van vruchten paté met universeel paté en

een paar wasmotten per dag. Als de vinksnavels jongen hebben eten ze uiteraard meer; dan worden driemaal daags klein gesneden wasmotten aangeboden. Bij ons krijgen de vinksnavelbuulbuuls geen meelwormen en/of buffalowormpjes.

Hoe broedt de vinksnavelbuulbuul in de natuur

Zoals staat omschreven in hun leefgebied dat ze voornamelijk te vinden zijn in het struikgewas in half open gebieden. Dit is dan ook tevens de broedplaats voor de vinksnavelbuulbuul. In het struikgewas maken ze komvormige nesten van bladeren, grassen op een hoogte tussen de 0.5 en 3 meter vanaf de grond. De eieren zijn vergelijkbaar met die van de merel, maar dan met een witte ondergrond en bruin gespikkeld in combinatie met vlekjes. De ovaalvormige eitje hebben een grootte van 15 bij 10 millimeter.

Broeden in avicultuur

Vanaf het eerste jaar is de vinksnavelbuulbuul broedrijp. Een overjarig koppel kan in maart, bij goed weer, al een nest maken. Het is verstandig wat voorgevormde nesten op te hangen. Maar ze kunnen ook zelfstandig van kokostouw en fijne haren een nest maken. Wanneer het nest klaar is, leggen ze doorgaans drie eieren. Na elf dagen broeden komen de jongen uit en na tien tot dertien dagen verlaten de jongen hun nest. Dus wat belangrijk is dat de jongen in die 11 dagen zó hard groeien dat ze bij het verlaten van het nest meteen in de struiken kunnen vliegen. Op dag vijf is het verstandig om de jonge vogels te ringen met formaat 3.5 mm. Zo'n tien dagen na het uitvliegen van de jongen kan het zijn dat de pop weer aan een nieuwe broedronde begint.

De vinksnavelbuulbuul is een leuke vogel met een mooie zang. Hij is niet schuw, zit graag op een stok in een open ruimte en is verder makkelijk te houden. De vinksnavelbuulbuul is een aanrader voor iedereen die thuis een beplante volière heeft en op zoek is naar een andere uitdaging.

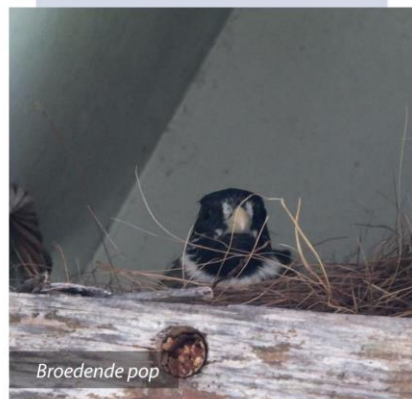
Deze vogelsoort en nog vele andere insecten- en vruchteneters zijn te bewonderen

Nest met eitjes

Net uitgevlogen jongen

Broedende pop

tijdens de show in Oirschot.

Bird Experience Oirschot (BEO)

Locatie:

Café-zalencentrum 't Vrijthof,
Molenstraat 6 5688 AD Oirschot (nabij
Eindhoven)

Openingstijden:

Vrijdag 27 oktober van 14:00 -20:00 uur
Zaterdag 28 oktober van 10:00 – 18:00 uur
Zondag 29 oktober van 10:00 – 16:30 uur

Dit jaar zou alles anders worden toch?

© Lou Megens

Volwassen vogel

Na een aantal jaren bezig geweest te zijn met de kweek van de Europese bijeneter, dacht ik voldoende geleerd te hebben om nu eindelijk eens wat jongen op stok te krijgen en om daar ook andere mensen blij mee te kunnen maken. Want wat zijn ze prachtig die bijeneters! En ook nog een rustige vogel met een interessant gedrag van voedsel jagen, paren en nestholtes uitgraven. En wanneer er dan eenmaal jongen zijn, is het een geweldig gezicht om de hele kolonie (ouders, ooms en tantes) mee zien te helpen om de jongen te voeren. En niet te vergeten het mooie geluid dat ze produceren!

Alles in gereedheid

De jaren van leren en kinderziektes had ik nu wel achter de rug dacht ik. De volière was inmiddels uitgebreid tot een mooie vlucht van 8 meter. De bodem ontdaan van begroeiing; zitstokken en gespannen draad goed geplaatst en op die plaatsen overdekt tegen de regen. Het voer was uitgebalanceerd en werd goed opgenomen. Badwater werd graag en frequent benut. De nestkasten waren geëvolueerd tot bewezen kasten van bijna een meter lengte en niet te vergeten waren de vogels in topconditie. In de winterperiode blijven ze in een kleinere volière, maar wel buiten, met plastic afgeschermd tegen de weersinvloeden. Een verwarmde zitstok zorgt ervoor dat de pootjes niet bevriezen bij strenge vorst. Ik had nog nooit een dode bijeneter, behoudens het drama vorig jaar waarbij ratten vier van de acht oudervogels doodden en opaten. Kortom, alles in orde voor een goed kweekseizoen! In de afgelopen drie jaar waren de kweekresultaten 0, 4 en 6 jongen op stok per jaar. Dit jaar zou het zeker beter gaan!

Renovatie

Er werden drie nesten uitgegraven. Maar wat ik niet in de hand had waren externe factoren. Niet alleen een extreem koud en nat voorjaar, maar beide burens (links én rechts) hadden besloten om hun huis gelijktijdig grondig te renoveren. Muren en vloeren werden eruit gesloopt, maandenlange herrie van sloophammers en drillbeitels. Bouwvakkers die nooit iets neerlegden maar altijd neersmeten in stalen containers. Kortom, een vreselijke herrie. Beschermende planten op de tuinscheiding direct naast de volière werden verwijderd, waardoor er een open inkijk ontstond aan de zijkant van de bijeneter volière. Hoewel ik anders hoopte, had dit alles toch zijn weerslag op de vogels.

Er werden wel eieren gelegd, maar ook vond ik vier eieren kapot op de grond. Waarom? Waren de vogels mogelijk geschrokken?

Jongen, 1 dag oud

Jonge vogels, 5-6 dagen oud

Jonge vogel, 21 dagen oud

Het broeden startte einde mei, zodat ik einde juni (28 dagen broedtijd) jongen zou kunnen verwachten. Tot mijn grote teleurstelling kwamen er maar twee jonge bijeneters uit het ei. Alle andere eitjes waren onbevruucht of het embryo was voortijdig afgestorven. Nagenoeg alle eitjes hadden kleine deukjes. Zouden de vogels zijn geschrokken van het harde geluid en zich hebben afgezet tijdens het wegvliegen? Hoe dan ook, slechts twee jongen was wel extreem weinig van vier koppels bijeneters. De jongen groeiden goed en waren na ruim een week al vrij groot, maar nog nagenoeg compleet kaal. Maar helaas....., er kwam een dag van slechts 13 graden Celsius, waarbij het de hele dag ook nog regende. De twee jongen konden elkaar niet warm houden en de oudervogel kon er geen twee meer toedekken (ze waren simpelweg te groot) Omdat ze nagenoeg compleet kaal waren ging er eentje dood door het koude weer. Ik besloot om dagelijks te controleren om in ieder geval dat ene jong nog te redden. Maar een dag later zie ik het jong met spreidpoten in het nest liggen, beide poten horizontaal. Dat ging niet lukken! Zwaar teleurgesteld overlegde ik met mezelf de opties. Het jong laten liggen zou niet goed uitpakken. Om de pootjes te spalpen waarbij het jong niet meer zou kunnen bewegen, zou de oudervogel waarschijnlijk ook niet accepteren. Dan maar met de hand proberen groot te brengen.

Met de hand grootbrengen

De broedmachine op 30 °C ingesteld en de pootjes van de

onfortuinlijke jonge bijeneter gefixeerd met papierplakband. Ieder uur voeren met wasmotten, meelwormen, krekels en moriowormen (van de kop ontdaan), van 's morgens 06.00 tot 's avonds 21.00 uur. Na twee dagen haalde ik de plakband weg en legde ik de jonge bijeneter in een kommetje, waarbij hij aan de zijkant ondersteund werd (met keukenpapier), om zijn potjes onder zijn lijf te houden. Het grootbrengen ging prima en na een week kon hij alweer zitten met zijn pootjes onder zijn lichaam. Langzamerhand kwamen de pennen door en werden de eerste kleuren zichtbaar. Zo te zien werd het een vrouwtje en we noemden haar "Olivia" (vanwege de olijfgroene rugkleur) Olivia was natuurlijk alleen en was blij met de aandacht die ze kreeg. Ze vond het heerlijk om in een beschermende holte weg te kruipen, zoals je elleboog, nek, handen of jas. Snel viel ze dan in slaap. Wat een heerlijke vogel! De eerste vliegprogingen binnen waren nog wat stuntelig, maar nadat ze één keer tegen het raam vloog, probeerde ze dat nooit meer. Ook niet wanneer we haar in de slaapkamer lieten vliegen; wat een slimme vogel! Al snel leerde Olivia zelfstandig te eten en hielden we haar in een grotere kooi in huis, waar ze vaak vrij rond vloog. Maar ja, het blijft toch een beperkte, onnatuurlijke levensruimte. Ik besloot om haar bij de kolonie bijeneters te plaatsen om daarmee voldoende vliegruimte en natuurlijk gedrag te waarborgen. Mocht Olivia haar tamheid verliezen ten opzichte van ons, dan was dat maar zo. Olivia vloog al snel rond als een volleerde bijeneter, intussen vliegjes vangend alsof ze nooit anders gedaan had!

Jonge vogel, 36 dagen oud

Onverwacht geluk

Maar ze bleef aanhankelijk aan ons! Vanaf grote afstand begint ze al te roepen als we naar de volière lopen en ze weet niet hoe vlug ze naar me toe moet komen om te knuffelen. Haar favoriete zitplaats is een strak gespannen touw. Wanneer ik in het verlengde daarvan een eindje van haar af ga staan en zeg "kom maar", komt ze snel zijdelings aan geschuifeld en drukt zich strak tegen mijn gezicht, genietend van de warmte en het contact (ik ook trouwens...) Ik praat wat tegen haar en ze babbelt wat terug. Als ik mijn gezicht wat vooruit steek en roep en fluit naar de Vlaamse gaaien in de aanpalende volière, is ze duidelijk geïrriteerd en krijg ik wat venijnige pikken in mijn wang. Het jaloerse ding..... Ze maakt ook duidelijk verschil tussen mijn vrouw en mij. Bij mijn vrouw is ze heel enthousiast, maar vooral om de lekkernijen die ze altijd krijgt. Bij mij is het pure genegeheid naar degene die haar grootbracht. Soms, wanneer we bezoek krijgen geven we een demonstratie weg. De bezoekers zijn altijd verbaasd dat een vogel zó tam kan worden, zeker een bijeneter! Wie had dat nou ooit kunnen denken? Wij niet, maar we zijn er extreem gelukkig mee! Gemeten naar de oorspronkelijke doelstelling om een aantal bijeneters te kweken is het een slecht seizoen geweest, maar gekeken naar het onverwachte geluk, kan het niet beter!

usel

Aanhankelijk

Onverwacht geluk

De

De lizard

© Technische commissie postuurkanaries

Afgelopen jaar kregen wij klachten dat er bij de Lizard regelmatig wat beoordelingsproblemen zijn met de beoordeling van de cap. Oorzaak is de verwarring dat in een cap 10% melanine mag zitten, en deze tóch als cap mag worden beoordeeld.

Nu doet zich voor dat de ene keurmeester deze 10% regeling anders beoordeelt dan een ander omdat 10% een inschatting is van de keurmeester die de vogels op tafel krijgt.

De ene keurmeester zegt dit is oké; op een volgende wedstrijd

vindt de keurmeester dat de 10% is overschreden. Hierdoor valt zo'n vogel buiten de prijzen in die groep.

Worden wel naar waarde beoordeeld, maar als gebroken cap aangemerkt.

De technische commissie komt daarom met de volgende oplossing.

1. *Volle cap.
Dus geen melanine meer in de cap.*

6. *Non cap.
Geen enkele lipochroom in het cap gedeelte.*

2. *Gebroken cap.
Zodra er melanine in het cap gedeelte aanwezig is beoordelen wij de vogel als een gebroken cap. Daar waar melanine in het cap gedeelte zit maar daar wel melanine tekening aanwezig zijn.*

Hopelijk is er nu duidelijkheid voor de liefhebber en de keurmeester.

Niet kijken op 'n ei meer of minder

© Redactie

Een struisvogelmannetje verzamelt een harem van verschillende hennen om zich heen. Gebroed wordt door het mannetje, hierbij geholpen door de 'hoofdhen'. De eieren in het nest zijn afkomstig van alle hennen.

Wanneer er te veel eieren in het nest liggen rolt de hoofdhen de eieren aan de rand weg. Daarbij zorgt deze er wel voor dat haar eigen eieren in het midden van het nest blijven liggen. Typisch is dat alle eieren tegelijk uitkomen, ook al zit er veel tijd tussen het eerste en het laatst gelegde ei. Struisvogels zijn niet voor de poes. Komt er een rover te dicht

bij het nest, dan loopt hij de kans flinke meppen te krijgen van de krachtige poten van de struisvogel. Trappen die dodelijk

kunnen zijn voor een rover, zelfs voor een leeuw!

Keurmeester 156

Een tafelkeuring heeft niets te maken met het meubilair in het vogelhonk. Het begrip zou kunnen zijn afgeleid van de uitdrukking 'wat ter tafel komt'. Datgene wat wordt voorgedragen om te bespreken. Bij een tafelkeuring draait het om vogels die door liefhebbers worden meegenomen om samen met een voor dat doel uitgenodigde keurmeester besproken te worden.

Louis van Kelckhoven

Bij een officiële keuring is de eigenaar van de vogel niet betrokken. Zijn of haar betrokkenheid houdt op bij het kiezen van de vogel (selectie) en het voorbereiden daarvan op de tentoonstelling. Eenmaal op de keurtafel beoordeelt de keurmeester, al dan niet in overleg met aanwezige collega's, de vogel op het keurbriefje. Met open aanmerkingen en bijbehorende punten. 89 punten is een fatsoenlijke vogel; lager, dan schort er iets aan. Boven de 89 punten zou een vogel zomaar eens in de prijzen kunnen vallen.

Bij een tafelkeuring kan het er wat levendiger aan toe gaan. De eigenaar van een vogel wordt niet voor een voldongen feit

gesteld, maar kan in discussie gaan met de keurmeester. Vragen stellen en antwoorden krijgen. Geen eenzijdige beoordeling, maar een wederzijds bespreken van de meegebrachte vogels.

Liefhebbers komen, bijvoorbeeld in aanloop naar de onderlinge tentoonstelling, met hun jonge aanwas naar de verenigingsavond. Daar is een keurmeester uitgenodigd om te vertellen of het de moeite loont om hun vogels op een later tijdstip in te schrijven voor de show.

Er is verschil tussen een 'lief' vogeltje en een exemplaar dat redelijkerwijs voldoet aan de standardeisen. Zo kan een liefhebber in zijn nopjes zijn met een aangekochte vogel. De keurmeester herkent een prima formaat en model, al kan de conditie nog wat beter. Echter; de door de eigenaar mooi gevonden bleek/blauw/bruine kleur is voor de waardering van de vogel een drama.

Als een keurmeester vroeg is opgestaan kan dit een niet gevraagde kleurslag genoemd worden. Dan wordt de vogel niet gekeurd. Is de keurmeester coulant dan wordt de inzending beoordeeld als de

sel

kleur die er het meest op lijkt. Echter; de kleur of wat daarvoor door moet gaan, blijft flets en vlekkelig. En de gevraagde tekening komt ook niet uit de verf. Dus punten bovenin, maar bij de rubriek kleur en tekening wordt het niets. Dan helpt het om de liefhebber uit te leggen dat zijn vogel prima in de volière past, maar dat shown een teleurstelling wordt.

Semiprofessionele vogelhouders die wij zijn, veronderstellen wij (keurmeesters en doorgewinterde liefhebbers) te veel zaken als bekend. Naast de liefhebber te wijzen op voor hem of haar interessante websites, kan een keurmeester bij een tafelkeuring laten zien waar de standardeisen op het wereldwijde web te vinden zijn. Wat er beschreven wordt en hoe standardeisen in elkaar steken en hoe ze gebruikt kunnen worden.

Bondsmededelingen november 2023

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

R. Kolman, afd. Tubbergen eo., (T15); M. van Belzen, afd. Aalst (A06); G.J.H. Kleinhedenbrink, afd. Wijhe eo (O24); E.H. de Jong, afd. Almelo 2 (A15)

Jubilarissen 40 jaar

B. Wispels, N.M. Gierveld, K. Smit, H. Veneman, allen van de afd. Almelo 2 (A15)

Jubilarissen 50 jaar

T. van Loon, S. Arts, en M. Spanjers, afd. Schaijk (S24);

Jubilarissen 60 jaar

W. van Son en G. School, afd. Schaijk (S24); G.W. Smit, afd. Almelo 2 (A15)

Overledenen

F.G.C. Smulders uit Liempde was penningmeester van V.V. "De Notenkraker", afd. Liempde (L23);

W. v.d. Veer, Castricum (H80); P. van Os, Schijndel (S23); C.J. Buitendijk, Rotterdam (H79); R. Rolleman, Nieuw Amsterdam (N01); F. van Dijk, Uden (U01); H.M. Dekkers, Uden (U01);

De

J. Hof, Zeewolde (U01); T.H. Coenen, Elst (E13); T. Miedema, Harkema (D08); G. Brinksma, Harlingen (H10);

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Zang

De heer J.J. Aelbrecht uit Amstelveen is overleden.

DISTRICT GELDERLAND

Onlangs heeft onze districtsvoorzitter, dhr. Theloosen, een aantal jubilarissen van onze vereniging v.v. Kanaria (A12) gehuldigd. Eén van deze jubilarissen is de heer J. Schipper die 50 jaar lid is. Co Schipper is een succesvol kweker van postuurkanaries die diverse prijzen hebben binnengesleept. Ook is hij een heel actief lid van de Vogelvereniging Kanaria uit Apeldoorn o.a. als bestuurslid. Langs deze weg willen wij alle jubilarissen nogmaals van harte feliciteren met hun jubileum.

Tijdens de jaarlijkse BBQ-avond zijn maar liefst 5 leden van v.v. De Edalzanger (308) gehuldigd, waaronder de heer Teus Rozenboom 70 jaar lid en tevens benoemd als ere-lid. Ook de heer Henk Rutten werd gehuldigd, hij is 50 jaar lid. De heer Riemstra heeft namens de NBvV de jubilarissen hun speld overhandigd. Alle jubilarissen nogmaals van harte gefeliciteerd.

DISTRICT OVERIJSEL

Op maandag 25 september werd "De Goudvink" lid Henk Kamp totaal verrast door de voorzitter van deze afdeling, tevens voorzitter NBvV, dhr. Albert Zomer. Tot 2014

verrichte Henk al meer dan 23 jaar diverse werkzaamheden binnen de vereniging, van gebouw- en barbekeer, van activiteitencommissie tot organisator van de verloting en voorzitter TT commissie. Na 2014 ging Henk door met allerhande functies o.a. bij de postuurclub Oost Nederland. Ondanks zijn leeftijd is hij nog zeer actief en veel gevraagd als keurmeester kleur- en postuurkanaries, alsmede voor lezingen en tafelkeuringen. Hem werd daarom met recht de speld "Gewaardeerd lid NBvV" toegekend en opgespeld.

BONDSBUREAU

Ringen bestellen

Denkt u aan het bestellen van uw ringen voor 2024! Let er a.u.b. op dat u bij het bestellen het juiste jaar aanklikt. We krijgen meldingen van mensen die zich vergist hebben en 2023 in plaats van 2024 hebben aangevinkt. Helaas kunnen wij dit in veel gevallen niet herstellen, dat betekent dat u opnieuw uw ringen moet bestellen en twee keer kosten heeft.

Jubilarissen in Onze Vogels

Jubilarissen die 50 jaar of langer lid zijn van de NBvV kunnen worden vermeld met foto en bijbehorende tekst in Onze Vogels. De lidmaatschapsjaren van de Algemene Bond worden natuurlijk ook meegemeld. De afdeling mailt aan het Bonds bureau de foto (met enkel de jubilaris(sen) van 50 jaar of langer) en bijbehorende tekst. Vermeld ook even het afdelingsnummer. Mocht u vragen hebben, neem dan gerust even contact op via info@nbv.nl of 0164-235007

Bent u verspreid lid, dan dient u zelf in de gaten te houden wanneer uw jubileum is. Uiteraard komt ook u in aanmerking voor de bijbehorende speld. Vragen, neem gerust contact op via info@nbv.nl of 0164-235007

ysel

De,

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com
Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl
2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com
Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, De Lek 9, 5152 RM Drunen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
 Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Telefoon: 0164-235007
 E-mail: info@nbvv.nl
 Internet: www.nbvv.nl
 Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

De
Vogel

COLOFON

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijks tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBVV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBVV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBVV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2023 € 42,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 32,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 38,-, Priority-post naar alle andere landen € 96,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBVV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBVV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdreductie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com
 Redactieadres: per adres Bonds bureau NBVV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBVV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEÏNDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De
Vogel

Balispreeuwen

© Theo Kanen

Met de balispreeuwen heeft Theo Kanen in het verleden erg goed gefokt. Maar....het waren vogels met een gebuiks-aanwijzing!

Jarenlang waren de kweekresultaten matig te noemen totdat, in overleg met dierenarts Hedwig van der Horst, overgegaan werd op het systematisch preventief kuren tegen atoxoplasmose, een aandoening waar balispreeuwen blijkbaar erg vaak van te lijden hebben!

Deze bacterie gaat tijdens het broeden al via de pop in het ei zitten met als gevolg dat de jongen al na drie dagen zodanig verzwakt zijn, dat ze niet meer sperren. Het gevolg is dat ze worden opgegeten of verwijderd door het ouderpaar.

Tien weken vóór aanvang van het broedseizoen kregen de ouders een zesweekse kuur van EsB3. 'Je zag de vogels ervan opknappen en een betere conditie krijgen!' Vier weken voor aanvang van de kweek werd gestopt met de kuur. EsB3 bleek als bijwerking te hebben dat eierschalen wat dunner worden. De balispreeuwen, die nogal lomp hun nest in en uit gaan, beschadigen dan eerder hun eieren. Sinds de preventieve behandeling tegen atoxoplasmose verbeterden de kweekresultaten spectaculair.

De ringmaat die in het begin door de overheid was voorgeschreven was 5.4. Dit bleek in de praktijk nogal eens problemen te geven met de grove poten van de balispreeuwen. Poten die na verloop van tijd immers steeds grover werden met als gevolg dat de ringen in de poten ingroeiden. Later is men van overheidswege op 6.0 mm overgestapt.

Doorgaans zijn de balispreeuwen goede ouders. Maar wanneer de jongen uitvliegen moet je tóch heel goed het mannetje in de gaten houden. Het komt namelijk voor dat er mannen zijn die meteen de jongen aanvallen wanneer die het nest verlaten. De vogels kunnen in avicultuur best wel oud worden. Zo had Theo een pop balispreeuw die op 17-jarige leeftijd nog netjes haar jongen grootbracht....

Jonge vogels, circa 2 weken oud, © S.Andringa

Volwassen vogel

Jonge vogels, drie dagen oud, © S.Andringa

Vogelliefhebbers in Nederland Goed nieuws over 'DE VOGELWERELD' A.O.B.

Steeds meer Nederlandse liefhebbers willen een abonnement op het tijdschrift 'De Vogelwereld' van A.O.B. Speciaal voor die mensen heeft het bestuur een speciale regeling uitgewerkt. Nederlandse liefhebbers kunnen voortaan door slechts 37 euro te storten op het rekeningnummer BE05 7390 1147 2875 – BIC GEBA BE BB een jaar lang ons tijdschrift ontvangen.

Gelieve naam en volledig adres te vermelden bij de betaling.

'De Vogelwereld' verschijnt 11x per jaar.
9x op 48 blz. A4 en 2x op 64 blz. A4

Uw kan een gratis proefnummer downloaden van www.aobbel.be

Zebravink - zwartwang bleekrug grijs november *Taeniopygia guttata*

© Piet Onderdelinden †

Misschien een wat minder spectaculair gekleurde mutatie-combinatie met alleen zwart, wit en grijs tinten, maar met zo'n diep zwarte tekening in combinatie met de sterk opgebleekte lichaamskleur één van de meest contrastrijke combinatiekleuren bij de zebravink. Zoals de benaming al aangeeft zijn er twee kleurmutaties nodig voor deze combinatiekleur. De bleekrug factor welke de lichaamskleur reduceert, en de zwartwangfactor die de roodbruine tekening wijzigt in zwarte tekening. De bleekrugfactor vererft geslachtsgebonden-recessief en de zwartwangfactor vererft autosomaal-recessief.

De bleekrug zebravink kenmerkt zich door een opgebleekte lichaamskleur met een opvallend kleurverschil tussen kop en rugdek. De kop is helder lichtgrijs en het rugdek is crème bevaasd, waardoor een kop-nekscheiding ontstaat. Door combinatie met zwartwang vermindert de crème waas en daardoor wordt de rugdek kleur helderder lichtgrijs en dus ook de kop-nekscheiding wat minder op-

vallend. De afscheiding moet echter wel zichtbaar blijven. De buikkleur is zoals bij alle bleekruggen zuiver wit. De man op de kalenderfoto toont een wat crème rugdek kleur, maar ook een min of meer crème buik. Vrijwel zeker ligt dit aan de fotoafdruk, want zelfs de donkerste bleekruggen hebben een zuiver witte buik.

De tekening onderdelen dienen zwart te zijn. Vooral de flanken zijn niet altijd diepzwart, soms laten ze zelfs nog een weinig roodbruin in de flanken zien. Daarnaast moet de tekening strak afgetekend zijn. De flanken met duidelijke, regelmatig verdeelde ronde stippen. Dat kan bij onze kalendervogel nog wat beter: de stippen kunnen wat sprekender en regelmatig verdeeld. De oogstreep en de wang vormen één zwart veeveld wat strak afgetekend moet zijn. Ook dat kan wat beter: de wang kan strakker afgetekend en achter de wang is wat zebra-achtige tekening aanwezig op de grijze kopkleur. Een foutje dat vooral bij zwartwangen veel voorkomt, maar bij een ideale zwartwang kan dit gewoon egaal lichtgrijs zijn. Het witte veeveld tussen oog- en snavelstreep loopt wat te ver door naar boven. De teugel dient de

grijze kopkleur te tonen. Borstband en staarttekening dienen te zijn als bij de gewone bleekrug. Borstband mag wat beter aansluiten op de flanktekening.

Wilt u zwartwang bleekruggen kweken, dan is het natuurlijk het eenvoudigst een koppel aan te schaffen bij een gerenommeerde kweker. Wilt u het zelf combineren dan maakt de geslachtsgebonden bleekrugfactor het al wat eenvoudiger dan wanneer u met twee autosomale factoren te doen hebt. Paar een bleekrug man tegen een zwartwang pop. Een jonge pop hieruit (die dus bleekrug split zwartwang is) paart u aan een zwartwang man. Hieruit komen zwartwang mannen split voor bleekrug. Deze terug gepaard aan een pop uit de eerste paring geeft de gewenste zwartwang bleekrug combinatie. Voor succes op de TT moet u natuurlijk wel zo veel mogelijk uitgaan van goede kwaliteit vogels.

Pieter van den Hooven

sel

De /

DIERENPARADE NOORDSHOW

43STE EDITIE 18 | 19 | 20 JAN, HARDENBERG

NEDERLANDSE KAMPIOENSCHAPPEN KLN + NBW

2

0

2

4

9000

DIEREN

GROOTSTE INDOOR KINDERBOERDERIJ

donderdag 18 jan 9u - 21u

vrijdag 19 jan 8u - 21u

zaterdag 20 jan 8u - 16u

WWW.NOORDSHOW.NL

WWW.NBVV.NL

Voor kippen en watervogels is er op de zaterdag een groots opgezette digitale keuring

Voor Cavia's en Kleine Knagers is er op de zaterdag een eendaagse keuring

De/

De/